

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud: G. Bivol)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Vascan, V. Mihaila, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

05 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” și Vasilii Morari,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasilii Morari împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefanică”, intervenient principal Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra”, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractului de vânzare-cumpărare, și

la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” împotriva Consiliului municipal Chișinău, Primăria municipiului Chișinău și Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefanică” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractelor de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise apelurile Societății cu Răspundere Limitată „Flacăra” și Vasilii Morari cu casarea parțială a hotărârii din 01 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2011 Vasilii Morari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefanică”, intervenient principal SRL „Flacăra”, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 septembrie 2003 între SA „Codru” în proces de lichidare, acționând ca vânzător și Vasilii Morari, ca cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 29-09/2003 a unui obiect ne locativ, potrivit căruia vânzătorul a vândut iar cumpărătorul a cumpărat stația de răcire a apei cu suprafața de 75 m.p. și terenul betonat cu suprafața de 199,35 m.p. situate în XXXXX, fapt confirmat prin Actul corespunzător de predare-primire anexat la contract și chitanța la dispoziția de încasare nr. 103 din octombrie 2003.

La 28 octombrie 2003, SA „Codru” în proces de lichidare, acționând ca vânzător și SRL „Flacăra” ca cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 28-10/2003-1 a terenului betonat potrivit căruia vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat terenul betonat cu suprafața de 1591,73 m.p. situat în XXXXX, fapt confirmat prin Actul de predare-primire nr. 28-10/2003-1 din 28 octombrie 2003, dispozițiile de plată nr. 1949 din 11 noiembrie 2003 și nr. 204 din 25 noiembrie 2003 și prin Factura fiscală nr. 200666 seria CH din 28 noiembrie 2004.

Ulterior, la 18 februarie 2004, SA „Codru” în proces de lichidare, acționând ca vânzător și SRL „Flacăra” ca cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a terenului betonat nr. 18-02/2004, potrivit căruia vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat terenul betonat cu suprafața de 241,4 m.p. situat în XXXXX, fapt confirmat prin Actul de predare-primire nr. 18-02/2004 din 18 februarie 2004, dispoziția de plată nr. 29 din 05 martie 2004 și prin Factura fiscală nr. 200727 seria CH din 23 martie 2004.

Circumstanțele faptice enunțate constată existența mai multor persoane fizice și juridice, calificate ca potențiali arendatori și/sau cumpărători, care dețin dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile aferente/adiacente terenului din XXXXX.

A indicat reclamantul că acest teren a fost ilegal transmis în arendă prin acordul adițional la contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 și ulterior ilegal privatizat prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/7 din 27 mai 2010 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din XXXXX, deoarece Primăria mun. Chișinău și Consiliul mun. Chișinău urmau să efectueze darea în arendă și/sau vânzarea- cumpărarea acestui pământ prin concurs sau licitație - acțiuni, neexecutarea cărora, cade sub incidența art. 26, lit. (c) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și denotă ilegalitatea actelor contestate.

A menționat reclamantul că urmare a cererii din 19 iunie 2006, depuse de SRL „Flacăra” privind stabilirea hotarelor lotului de pământ la obiectul procurat de la întreprinderea SA „Codru” în proces de lichidare din XXXXX a fost adoptată decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 11/5-2 din 26 iunie 2008 „Cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din XXXXX, SRL „Flacăra”.

Conform pct. 1 al acestei decizii, Consiliul mun. Chișinău a decis darea în arendă pe un termen de cinci ani SRL „Flacăra” a lotului de pământ cu suprafața de 0,397 ha din XXXXX pentru exploatarea imobilului (de producție) proprietate privată, conform planului anexă.

În baza acestei decizii, între Primăria mun. Chișinău și SRL „Flacăra” a fost încheiat și contractul de arendă funciară nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008, conform căruia lotul de pământ cu suprafața de 0,397 ha, nr. cadastral XXXXX a fost dat în arendă arendașului SRL „Flacăra” cu destinația exploatarea imobilului sau de producție (proprietate privată) pe o perioadă de 5 ani (iulie 2008 – iulie 2013).

A menționat reclamantul că, în conformitate cu pct. 3.1.2 al contractului, proprietarul, în persoana Primăriei mun. Chișinău s-a obligat să nu atribuie și să nu dea în arendă terenul arendat altor persoane fizice sau juridice până la expirarea termenului de valabilitate al prezentului contract. Obligație similară și-a asumat și arendașul SRL „Flacăra” care prin pct. 3.2.5 al contractului s-a obligat să nu

transmită terenul de pământ arendat altor persoane fizice sau juridice, inclusiv pe bază de subarendă.

Ulterior, Primăria mun. Chișinău a transmis în arendă arendașului cesionar ÎI „Cireșar Ștefanică” lotul de pământ cu suprafața de 0,397 ha, nr. cadastral XXXXX situat în XXXXX, fapt confirmat prin Acordul adițional din 15 iunie 2009 la contractul de arendă funciară nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008.

A indicat că acest act juridic a fost încheiat fără acordul scris și autentificat notarial al lui Vasiliu Morari.

De asemenea, la încheierea actului contestat nu s-a ținut cont de interesele proprietarilor obiectelor amplasate pe un teren comun și al proprietarilor terenurilor/imobilelor adiacente, fapt prin care au fost lezate drepturile reclamantului de participare atât la darea în arendă, cât și la ulterioara privatizare a terenului din XXXXX.

Reclamantul a susținut că în rezultatul acestor acțiuni, fără acordul scris și autentificat notarial al său și în lipsa petrecerii unui concurs sau licitații, la 27 mai 2010 prin decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 6/7-1 cu privire la privatizarea terenului din XXXXX s-a decis (pct. 2 al deciziei) acceptarea vânzării terenului (nr. cadastral XXXXX) aferent imobilului din XXXXX cu suprafața totală de 0,397 ha, ÎI „Cireșar Ștefanică” - act administrativ care, în opinia reclamantului este nul.

La 13 iulie 2010, Primăria mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefanică” au perfectat contractul de vânzare-cumpărare al terenului aferent nr. 6389, potrivit căruia vânzătorul (Primăria mun. Chișinău) a vândut, iar Cumpărătorul (ÎI „Cireșar Ștefanică”) a cumpărat terenul aferent situat în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața totală de 0,397 ha - act juridic care, fiind încheiat în rezultatul adoptării unor acte administrative ilegale, în conformitate cu prevederile art. 220, alin. (1) Cod civil atrage ca sancțiune nulitatea sa.

De asemenea, reclamantul a invocat că prin actul de vânzare-cumpărare s-au lezat drepturile și interesele terțelor persoane, or, pe terenul care a constituit obiectul „noului” contract de arendă și al contractului de vânzare-cumpărare este amplasată și proprietatea privată a terțelor persoane (reclamantului Morari Vasiliu și intervenientului principal SRL „Flacăra”) care nu au dat acordul la perfectarea actelor juridice contestate.

A reiterat că anterior producerii acestor fapte, Vasiliu Morari, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 29-09/2003 din 29 septembrie 2003 încheiat cu SA „Codru” în proces de lichidare, a devenit proprietarul construcțiilor amplasate pe terenul litigios și anume: stația de răcire a apei, cu suprafața de 75 m.p. și terenul betonat cu suprafața de 199,35 m.p., amplasate în XXXXX pe același teren cu suprafața de 0,397 ha.

Totodată, pe terenul litigios cu suprafața de 0,397 ha (privatizat de ÎI „Cireșar Ștefanică”) sunt amplasate și bunurile intervenientului principal SRL „Flacăra”, dreptul de posesie, folosință și dispoziție asupra cărora a fost reconfirmat și prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12 aprilie 2012 (cauza civilă nr. 2-1254/2012), și anume: terenurile betonate cu suprafețele de 1591,73 m.p. (în valoare de 34222,19 lei) și de 241,4 m.p. în valoare de 5 190,1 lei, procurate de la

SA „Codru” în proces de lichidare în baza contractelor nr. 28-10/2003-1 din 28 octombrie 2003 și nr. 18-02/2004 din 18 februarie 2004.

Reclamantul a menționat că din preambulul deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 11/5-2 din 26 iunie 2008 cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ din XXXXX, SRL „Flacăra” și din conținutul ei se constată că terenul cu suprafața de 0,397 m.p. a fost dat în arendă SRL „Flacăra” pentru exploatarea imobilului (de producție) proprietate privată.

A invocat ca motiv suplimentar de nulitate a actelor contestate și faptul că, Acordul adițional din 15 iunie 2009 la contractul de arendă funciară nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 nu este semnat de un administrator legal și cu împuterniciri corespunzătoare, or, potrivit Legii art. 49, alin. 1, lit. m) a Legii nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată, încheierea contractelor prin care societatea transmite proprietatea sau cedează, cu titlu gratuit, drepturi unor terți este admisă doar cu aprobarea în prealabil a acestei tranzacții de către Adunarea Generală a asociaților societății.

Mai mult, la momentul semnării Acordului adițional din 15 iunie 2009 la contractul de arendă funciară nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008, Gheorghe Dodon (care ar fi semnat Acordul din 15 iunie 2009) nu mai activa în funcție de administrator al SRL „Flacăra”, acesta demisionând din proprie inițiativă încă la 30 aprilie 2007, fapt confirmat prin Ordinul nr. 3 de încetare a contactului de muncă și procesul-verbal nr. 1 al Adunării generale a fondatorilor SRL „Flacăra” din 20 aprilie 2007.

Reclamantul a specificat că în rezultatul examinării vizuale a Acordului adițional din 15 iunie 2009 la contractul de arendă funciară nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 pune la îndoială autenticitatea semnăturii aplicate pe Acordul contestat din numele ex-administratorului Gheorghe Dodon care, în lipsa autentificării notariale, demonstrează lipsa întrunirii condițiilor de valabilitate a actului juridic (forma actului juridic) și duce la nulitatea actului juridic contestat.

La 06 octombrie 2014, Vasilii Morari a depus cerere cu privire la modificarea și concretizarea pretențiilor invocate în acțiunea inițială și a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6365 din 02 noiembrie 2007, încheiat între SRL „Flacăra” și ÎI „Cireșar Ștefănică” cu privire la înstrăinarea clădirii de producere cu suprafața totală de 301 m.p., nr. cadastral XXXXX, situat în XXXXX; anularea Acordului adițional la contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 cu privire la certificarea subrogării de drept a arendașului cu arendașul cesionar în drepturile și obligațiile ce decurg din contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008; anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 6/71 din 27 mai 2010 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din XXXXX de ÎI „Cireșar Ștefănică”; anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6389 din 13 iulie 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică”.

Ulterior, la 06 octombrie 2014, intervenientul accesoriu SRL „Flacăra” a solicitat să fie recunoscut în calitate de intervenient principal și a formulat pretenții proprii cu privire la obiectul litigiului examinat, precum și a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, Consiliului mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică”.

În motivarea cererii intervenientul principal a invocat aceleași circumstanțe menționate și de Vasilii Morari în acțiunea inițială.

Intervenientul principal SRL „Flacăra”, prin cererea de chemare în judecată a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6365 din 02 noiembrie 2007, încheiat între SRL „Flacăra” și ÎI „Cireșar Ștefănică” cu privire la înstrăinarea clădirii de producere cu suprafața totală de 301 m.p., nr. cadastral XXXXX, situat în XXXXX; anularea Acordului adițional la contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 cu privire la certificarea subrogării de drept a arendașului cu arendașul cesionar în drepturile și obligațiile ce decurg din contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008; anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 6/7-1 din 27 mai 2010 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat din XXXXX de ÎI „Cireșar Ștefănică”; anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6389 din 13 iulie 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică”.

La 20 octombrie 2014 SRL „Flacăra” a renunțat la solicitarea cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 6365 din 02 noiembrie 2007, încheiat între SRL „Flacăra” și ÎI „Cireșar Ștefănică” cu privire la înstrăinarea clădirii de producere cu suprafața totală de 301 m.p., nr. cadastral XXXXX, situat în XXXXX.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Vasilii Morari împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică”, intervenient principal SRL „Flacăra”, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractului de vânzare-cumpărare; a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Flacăra” împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractului de vânzare-cumpărare ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Prin decizia din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de SRL „Flacăra” și Vasilii Morari ca fiind neîntemeiat și a fost menținută hotărârea din 01 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin decizia suplimentară din 08 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea și a fost încasat de la Vasilii Morari și SRL „Flacăra” în beneficiul ÎI „Cireșar Ștefănică” a câte 2 500 de lei de la fiecare, iar în total suma de 5 000 de lei. În rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

La 12 decembrie 2016, 27 decembrie 2016 și 04 aprilie 2017 administratorul SRL „Flacăra”, Melinte Plăcintă și Vasilii Morari au declarat recurs împotriva deciziei din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și au solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 14 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de Vasilii Morari și SRL „Flacăra” și a fost casată decizia din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de Vasiliu Morari și SRL „Flacăra”, a fost casată hotărârea din 01 aprilie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în partea respingerii ca fiind tardivă a acțiunii SRL „Flacăra” și Vasiliu Morari împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău și ÎI „Cireșar Ștefănică”, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la anularea acordului adițional la contractul de arendă, anularea actului administrativ și anularea contractului de vânzare-cumpărare. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La 06 aprilie 2018 și la 10 aprilie 2018, SRL „Flacăra” și Vasiliu Morari au depus cerere de recurs împotriva deciziei din 30 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 01 aprilie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău și au solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, sau după caz cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursurilor au indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele nu au constatat, elucidat pe deplin circumstanțele importante soluționării cauzei, precum și și-au bazat soluția pe fapte neprobate.

Au relatat că consideră drept nefondate argumentele prin care se indică lipsa la recurenți a cărorva drepturi și interese legitime, deoarece acțiunile și actele contestate ale Primăriei mun. Chișinău sunt ilegale, în lipsa unei licitații organizate în condițiile legii, mai mult, emiterea unei decizii a Consiliului mun. Chișinău de dare în arendă a lotului de pământ litigios ÎI „Cireșar Ștefănică” încalcă obligațiile esențiale asumate prin Contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008.

Au menționat că un alt temei de nulitate a actelor contestate, ignorate de instanțele de judecată este și faptul că Acordul adițional din 15 iunie 2009 cu privire la certificarea subrogării de drept a arendașului cu arendașul cesionar în drepturile și obligațiile ce decurg din Contractul de arendă nr. 4810/2008 din 21 iulie 2008 a fost semnat de un reprezentant neîmputernicit al SRL „Flacăra”.

Recurenții au relatat că potrivit legii, în cazul în care atribuțiile persoanei privind încheierea actului juridic sunt limitate prin contract, iar împuternicirile organului persoanei juridice - prin actul de constituire, în comparație cu cele stipulate prin mandat, lege sau cu cele deduse din circumstanțele în care se încheie actul juridic, contractul încheiat fără respectarea limitelor impuse, poate fi declarat nul.

Au reiterat în susținerea recursurilor motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă (la momentul depunerii recursului), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 noiembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile declarate de SRL „Flacăra” și Vasiliu Morari la 06 aprilie 2018 și la 10 aprilie 2018 sunt în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că argumentele SRL „Flacăra” și Vasilii Morari expuse în cererile de recurs nu se încadrează în nici unul din temeiurile de declarare a recursului prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură

și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursurilor au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de SRL „Flacăra” și Vasilii Morari, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” și Vasilii Morari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat